

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

א ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות כל טעם
ב סבא מ"י פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ג ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ד ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ה ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ו ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ז ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ח ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
ט ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות
י ונמי פטרו מהלכות
מחלות אסורות מהלכות

ואמור רבנן בששים הלכך מין בשאינו מינו
דהיתרא בטעמא דאיסורא בקפילא יומין
בשאינו מינו דאיסורא (א) דליכא קפילא
בששים הגהו אטמהתא דאימוליהו בי ריש
גלותא בגידא נשיא רבינא אסור רב אחא (ב) בר
רב (ג) אשי שרי אתו שייליה למר בר רב
אשי אמר להו אבא שרי א"ל רב אחא בר רב
לרבינא מאי דעתך דאמר שמואל ימליה
הרי הוא כרותה ככבוש הרי הוא כמבושל
והואמר שמואל לא שנו אלא שנתבשל בה
אבל נצלה בה קולף ואוכל עד שמוגיע לגיד
וכ"ת מאי ברותה ככבוש הרי הוא כמבושל
מכלל דרותה דצלי קאמר דקשיא אמר רבי חנינא
יכשהו משערין משערין ברוטב ובקיפה
ובחתיכות ובקדרה איכא דאמרי בקדרה
עצמה ואיכא דאמרי ובמאי דבלעה קדרה
אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין
שבתורה משערין באילו הן בצל וקפלוט
אמר ליה רבי אבא לאביי ולשעריהו בפלפלין
ותבלין דאפילו באלף לא בטלון א"ל שיערו
חכמים דאין נותן טעם באיסורין יותר מבגד
וקפלוט אמר רב חנמן גיד בששים ואין גיד
מן המנין כ"חל בששים וכחל מן המנין
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין אמר רבי
יצחק בריה דרב משרשיא וכחל עצמו אסור
כי היונין בי רב כהנא איבעיא לן כי משערין
בדידיה משערין או במאי דנפק מיניה
משערין פשיטא דבדידיה משערין דאי
במה דנפק מיניה מנא ידעינן אלא מעתה
נפל לקדרה אחרת לא יאסור כיון דאמר
רב יצחק בריה דרב משרשיא וכחל
עצמו אסור כשיויה רבנן כחתיכה דנבלה:
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין:
אמר ליה רב אירי בר אבין לאביי
למימרא דיהבה טעמא והוא אמרי אינשי כי
מיא דביעי בעלמא א"ל הכא במאי עסקינן
כביצה

אמור רבנן בששים הלכך מין בשאינו מינו
דהיתרא בטעמא דאיסורא בקפילא יומין
בשאינו מינו דאיסורא (א) דליכא קפילא
בששים הגהו אטמהתא דאימוליהו בי ריש
גלותא בגידא נשיא רבינא אסור רב אחא (ב) בר
רב (ג) אשי שרי אתו שייליה למר בר רב
אשי אמר להו אבא שרי א"ל רב אחא בר רב
לרבינא מאי דעתך דאמר שמואל ימליה
הרי הוא כרותה ככבוש הרי הוא כמבושל
והואמר שמואל לא שנו אלא שנתבשל בה
אבל נצלה בה קולף ואוכל עד שמוגיע לגיד
וכ"ת מאי ברותה ככבוש הרי הוא כמבושל
מכלל דרותה דצלי קאמר דקשיא אמר רבי חנינא
יכשהו משערין משערין ברוטב ובקיפה
ובחתיכות ובקדרה איכא דאמרי בקדרה
עצמה ואיכא דאמרי ובמאי דבלעה קדרה
אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין
שבתורה משערין באילו הן בצל וקפלוט
אמר ליה רבי אבא לאביי ולשעריהו בפלפלין
ותבלין דאפילו באלף לא בטלון א"ל שיערו
חכמים דאין נותן טעם באיסורין יותר מבגד
וקפלוט אמר רב חנמן גיד בששים ואין גיד
מן המנין כ"חל בששים וכחל מן המנין
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין אמר רבי
יצחק בריה דרב משרשיא וכחל עצמו אסור
כי היונין בי רב כהנא איבעיא לן כי משערין
בדידיה משערין או במאי דנפק מיניה
משערין פשיטא דבדידיה משערין דאי
במה דנפק מיניה מנא ידעינן אלא מעתה
נפל לקדרה אחרת לא יאסור כיון דאמר
רב יצחק בריה דרב משרשיא וכחל
עצמו אסור כשיויה רבנן כחתיכה דנבלה:
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין:
אמר ליה רב אירי בר אבין לאביי
למימרא דיהבה טעמא והוא אמרי אינשי כי
מיא דביעי בעלמא א"ל הכא במאי עסקינן
כביצה

אמור רבנן בששים הלכך מין בשאינו מינו
דהיתרא בטעמא דאיסורא בקפילא יומין
בשאינו מינו דאיסורא (א) דליכא קפילא
בששים הגהו אטמהתא דאימוליהו בי ריש
גלותא בגידא נשיא רבינא אסור רב אחא (ב) בר
רב (ג) אשי שרי אתו שייליה למר בר רב
אשי אמר להו אבא שרי א"ל רב אחא בר רב
לרבינא מאי דעתך דאמר שמואל ימליה
הרי הוא כרותה ככבוש הרי הוא כמבושל
והואמר שמואל לא שנו אלא שנתבשל בה
אבל נצלה בה קולף ואוכל עד שמוגיע לגיד
וכ"ת מאי ברותה ככבוש הרי הוא כמבושל
מכלל דרותה דצלי קאמר דקשיא אמר רבי חנינא
יכשהו משערין משערין ברוטב ובקיפה
ובחתיכות ובקדרה איכא דאמרי בקדרה
עצמה ואיכא דאמרי ובמאי דבלעה קדרה
אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין
שבתורה משערין באילו הן בצל וקפלוט
אמר ליה רבי אבא לאביי ולשעריהו בפלפלין
ותבלין דאפילו באלף לא בטלון א"ל שיערו
חכמים דאין נותן טעם באיסורין יותר מבגד
וקפלוט אמר רב חנמן גיד בששים ואין גיד
מן המנין כ"חל בששים וכחל מן המנין
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין אמר רבי
יצחק בריה דרב משרשיא וכחל עצמו אסור
כי היונין בי רב כהנא איבעיא לן כי משערין
בדידיה משערין או במאי דנפק מיניה
משערין פשיטא דבדידיה משערין דאי
במה דנפק מיניה מנא ידעינן אלא מעתה
נפל לקדרה אחרת לא יאסור כיון דאמר
רב יצחק בריה דרב משרשיא וכחל
עצמו אסור כשיויה רבנן כחתיכה דנבלה:
ביצה בששים ואין ביצה מן המנין:
אמר ליה רב אירי בר אבין לאביי
למימרא דיהבה טעמא והוא אמרי אינשי כי
מיא דביעי בעלמא א"ל הכא במאי עסקינן
כביצה

גליון הש"ס

נב' והוא אמרי אינשי
ט"ל דף קפ"ד ע"ב נבשי
ד"ה מותרות: (טו) ד"ה
ובחל מן המנין וכו'
דאמר רבי יוחנן אמר רב
אמר רבנן הני מילי דאסור
לא נאסרו דאסורין קל
טעם נב' ויחל מהלך
יהא נגומות ואסור לאל
הכל מנא שאלנן ג"כ
הכל ואמר נב' דביעו
שלא מהלך לחין ממילא
יהא מותר דלא נאסר לא
נאסר וכו' וכו' ש"ך לנאסר
למסותו אסור:

גליון הש"ס

נב' והוא אמרי אינשי
ט"ל דף קפ"ד ע"ב נבשי
ד"ה מותרות: (טו) ד"ה
ובחל מן המנין וכו'
דאמר רבי יוחנן אמר רב
אמר רבנן הני מילי דאסור
לא נאסרו דאסורין קל
טעם נב' ויחל מהלך
יהא נגומות ואסור לאל
הכל מנא שאלנן ג"כ
הכל ואמר נב' דביעו
שלא מהלך לחין ממילא
יהא מותר דלא נאסר לא
נאסר וכו' וכו' ש"ך לנאסר
למסותו אסור:

גליון הש"ס

נב' והוא אמרי אינשי
ט"ל דף קפ"ד ע"ב נבשי
ד"ה מותרות: (טו) ד"ה
ובחל מן המנין וכו'
דאמר רבי יוחנן אמר רב
אמר רבנן הני מילי דאסור
לא נאסרו דאסורין קל
טעם נב' ויחל מהלך
יהא נגומות ואסור לאל
הכל מנא שאלנן ג"כ
הכל ואמר נב' דביעו
שלא מהלך לחין ממילא
יהא מותר דלא נאסר לא
נאסר וכו' וכו' ש"ך לנאסר
למסותו אסור:

גליון הש"ס

נב' והוא אמרי אינשי
ט"ל דף קפ"ד ע"ב נבשי
ד"ה מותרות: (טו) ד"ה
ובחל מן המנין וכו'
דאמר רבי יוחנן אמר רב
אמר רבנן הני מילי דאסור
לא נאסרו דאסורין קל
טעם נב' ויחל מהלך
יהא נגומות ואסור לאל
הכל מנא שאלנן ג"כ
הכל ואמר נב' דביעו
שלא מהלך לחין ממילא
יהא מותר דלא נאסר לא
נאסר וכו' וכו' ש"ך לנאסר
למסותו אסור:

הגהות הב"ח

(ב) נב' דאיסורא וליכא
קפילא: (ג) שם רב אחא
נב' דאביי וליכא קפילא
נמקי: (ד) תיב' דיה וכו'
וכי הכל עצמו שנהלך
בשמימות:

הגהות הב"ח

(ב) נב' דאיסורא וליכא
קפילא: (ג) שם רב אחא
נב' דאביי וליכא קפילא
נמקי: (ד) תיב' דיה וכו'
וכי הכל עצמו שנהלך
בשמימות:

הגהות הב"ח

(ב) נב' דאיסורא וליכא
קפילא: (ג) שם רב אחא
נב' דאביי וליכא קפילא
נמקי: (ד) תיב' דיה וכו'
וכי הכל עצמו שנהלך
בשמימות:

הגהות הב"ח

(ב) נב' דאיסורא וליכא
קפילא: (ג) שם רב אחא
נב' דאביי וליכא קפילא
נמקי: (ד) תיב' דיה וכו'
וכי הכל עצמו שנהלך
בשמימות:

לעיו רש"י

שולחנין [שולחנין]
לכבוש בחיוב ובחילוי
פוגריליא, אסורין,
השקע.

לעיו רש"י

שולחנין [שולחנין]
לכבוש בחיוב ובחילוי
פוגריליא, אסורין,
השקע.

לעיו רש"י

שולחנין [שולחנין]
לכבוש בחיוב ובחילוי
פוגריליא, אסורין,
השקע.

לעיו רש"י

שולחנין [שולחנין]
לכבוש בחיוב ובחילוי
פוגריליא, אסורין,
השקע.

מוסף רש"י

מליח הרי הוא כרותה
שם נמלח עם חלב
(ח) לריוח: הרי הוא
לילה הבשר כדלוק נקרה
הכלב מיעה ואסור לאלול
אחור הבשר לטעם (ואחור)
ח"י קפ"ו כבוש הרי
הוא כמבושל. שם
מלח הבשר בקדרה דמי
כאילו בשל בקדרה דלא
מלחיה ואסור לאלול אסור
כש לטעם ואסור לני
אלה ימכרו לני והקפיד
אין לה תקנה עד
שענינה. פירוש אמר
כניס בחותך ותכלין הרי
הוא כמבושל. שם
החתך מילח את הדם
ומלח כמו מלח. ולפיכך
אם יביס חתיכת בשר
דלא מלח בחותך מדי
לחמן הדם ויש שמה
חתיכת אסור הרי הוא
כאילו נכאסו יחד ושתיק
אסורות כמו אם נמלחו
יחד שתיק. (שם) א"י:
כניס בחותך מלח הרי
הוא כמבושל ואסור
והוא יחד טעם אסורין
בשמימות וכו'.

מוסף רש"י

מליח הרי הוא כרותה
שם נמלח עם חלב
(ח) לריוח: הרי הוא
לילה הבשר כדלוק נקרה
הכלב מיעה ואסור לאלול
אחור הבשר לטעם (ואחור)
ח"י קפ"ו כבוש הרי
הוא כמבושל. שם
מלח הבשר בקדרה דמי
כאילו בשל בקדרה דלא
מלחיה ואסור לאלול אסור
כש לטעם ואסור לני
אלה ימכרו לני והקפיד
אין לה תקנה עד
שענינה. פירוש אמר
כניס בחותך ותכלין הרי
הוא כמבושל. שם
החתך מילח את הדם
ומלח כמו מלח. ולפיכך
אם יביס חתיכת בשר
דלא מלח בחותך מדי
לחמן הדם ויש שמה
חתיכת אסור הרי הוא
כאילו נכאסו יחד ושתיק
אסורות כמו אם נמלחו
יחד שתיק. (שם) א"י:
כניס בחותך מלח הרי
הוא כמבושל ואסור
והוא יחד טעם אסורין
בשמימות וכו'.

מוסף רש"י

מליח הרי הוא כרותה
שם נמלח עם חלב
(ח) לריוח: הרי הוא
לילה הבשר כדלוק נקרה
הכלב מיעה ואסור לאלול
אחור הבשר לטעם (ואחור)
ח"י קפ"ו כבוש הרי
הוא כמבושל. שם
מלח הבשר בקדרה דמי
כאילו בשל בקדרה דלא
מלחיה ואסור לאלול אסור
כש לטעם ואסור לני
אלה ימכרו לני והקפיד
אין לה תקנה עד
שענינה. פירוש אמר
כניס בחותך ותכלין הרי
הוא כמבושל. שם
החתך מילח את הדם
ומלח כמו מלח. ולפיכך
אם יביס חתיכת בשר
דלא מלח בחותך מדי
לחמן הדם ויש שמה
חתיכת אסור הרי הוא
כאילו נכאסו יחד ושתיק
אסורות כמו אם נמלחו
יחד שתיק. (שם) א"י:
כניס בחותך מלח הרי
הוא כמבושל ואסור
והוא יחד טעם אסורין
בשמימות וכו'.

מוסף רש"י

מליח הרי הוא כרותה
שם נמלח עם חלב
(ח) לריוח: הרי הוא
לילה הבשר כדלוק נקרה
הכלב מיעה ואסור לאלול
אחור הבשר לטעם (ואחור)
ח"י קפ"ו כבוש הרי
הוא כמבושל. שם
מלח הבשר בקדרה דמי
כאילו בשל בקדרה דלא
מלחיה ואסור לאלול אסור
כש לטעם ואסור לני
אלה ימכרו לני והקפיד
אין לה תקנה עד
שענינה. פירוש אמר
כניס בחותך ותכלין הרי
הוא כמבושל. שם
החתך מילח את הדם
ומלח כמו מלח. ולפיכך
אם יביס חתיכת בשר
דלא מלח בחותך מדי
לחמן הדם ויש שמה
חתיכת אסור הרי הוא
כאילו נכאסו יחד ושתיק
אסורות כמו אם נמלחו
יחד שתיק. (שם) א"י:
כניס בחותך מלח הרי
הוא כמבושל ואסור
והוא יחד טעם אסורין
בשמימות וכו'.

אחי למיכל קודם גמר לליחו שאני התם שדך הדם ללא על ידי
מליחה וזוהי ולכן זולתו כדי להוציא דמו גם לבסוף פירש כל הדם
לגמרי וטפל לחץ אבל הכא כשיא נמי כל המלח מ"מ נשאר הוא
בקדרה אלא שמתבטל ואי שריא לבסוף אחי למיכלייה קודם:
ובחל עצמו אסור. ש פירש דגרסי אסור היכא דלא קרעיה
ובשליה כדדי בשר וא"ת כי בשל ליה נמי לחודיה ליחסר
משום טעם בשר הכח (א) שנחלב שנגומות וי"ל משום לישא
קמא דרבנן כל הבשר וקמן דף קט"ו: דלמר לא קרעו אינו עובד
עליו ומותר לך לרץ להעמיד שנתבשל עם השאר:
אלא מעתה נפל לקדרה אחרת לא יאסור. דכיון דכטליה
משערין א"כ נפיק כוליה אבל אי נמה דנפיק מיניה
משערין א"ש דאוסר קדרה אחרת דלא נפיק כוליה וא"ת ודלמא
הא דמשערין כוליה משום דמספק לן אי נפיק כוליה ולכן נפל
לקדרה אחרת אוסר משום דלמלא לא נפיק כוליה וי"ל דזו פשוט לו
ואין ספק בדבר וידוע היה להם אם יולא כולו או מקצתו ועוד דמספק לא היה אוסר קדרה אחרת כיון דחלב שחוטתו דרבנן ועוד נראה לפרש
דלא מעתה קאי אהא דאמר וכחל מן המנין אלמא לא נחשבין ליה חתיכה דאיסורא ולא אסור אלא משום חלב הכניס בגומות שכתבו וא"כ נפל
לקדרה אחרת לא יאסור דכל מה שסופו ללא מן החלב יאכא בקדרה ראשונה: נפל לקדרה אחרת א"ל יאסור. ה"ל פריך הוא גופיה לא ליחסר
דפיי לעיל: ביצה ב' וה"ה בשאר איסורין וביצה אלתריך ליה משום דליכא ביצה טמאה דלא אסרה כדאמרי אינשי דמיא בעלמא הוא:
בניאט

אחרת נפל לחץ קדרה
מותרת כדלוקר השתא דאמרת דברדייה משערין בדששים הוא עצמו בטל. ופל לחץ קדרה אחרת אל יאסור דהא בטל הוא מחיליה: